

Sygn. akt II KK 214/16

POSTANOWIENIE

Dnia 10 sierpnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 10 sierpnia 2016 r.

sprawy **M. T.**,

oskarżonego z art. 217 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika syna oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 1 lutego 2016 roku, sygn. VI Ka (...),

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 26 maja 2015 roku, sygn. IV K (...),

p o s t a n o w i ł

pozostawić kasację bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 26 maja 2015 roku, sygn. IV K (...), Sąd Rejonowy w W. uniewinnił M. T. od zarzucanych mu czynów z art. 217 § 1 k.k. Po rozpoznaniu apelacji Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 1 lutego 2016 roku, sygn. VI Ka (...) uchylił wyrok Sądu Rejonowego i na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie wobec śmierci oskarżonego.

Od wyroku Sądu Okręgowego kasację na korzyść wniósł pełnomocnik syna oskarżonego – E. T., będącego według jego oświadczenia, jedynym spadkobiercą zmarłego. W kasacji zarzucono rażące naruszenia prawa procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 5 i art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i umorzenie postępowania odwoławczego.

W pisemnej odpowiedzi na kasację pełnomocnik oskarżycielki prywatnej

wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest niedopuszczalna z mocy prawa, jako wniesiona przez osobę nieuprawnioną.

Stosownie do treści art. 520 § 1 k.p.k. do wniesienia kasacji uprawnione są strony. Stroną toczącego się postępowania byli oskarżycielka prywatna oraz oskarżony. Wobec śmierci tego ostatniego postępowanie zostało umorzone przez Sąd Okręgowy, które to rozstrzygnięcie zostało zaskarżone kasacją przez syna zmarłego oskarżonego. Tymczasem obowiązujące przepisy postępowania karnego zasadniczo nie przewidują możliwości procesowych obrony interesów oskarżonego po jego śmierci przez jego spadkobierców, czy też osoby najbliższe. Takie uregulowania są przewidziane w k.p.k. tylko wyjątkowo i wynikają z przepisów szczególnych, np. o wznowieniu postępowania. Co kluczowe, takiej szczególnej regulacji ustawodawca nie przewidział w przypadku kasacji i wobec tego, że w art. 542 § 2 k.p.k. osobie najbliższej nieżyjącego skazanego przyznano uprawnienie do złożenia wniosku o wznowienia postępowania, a nie przyznano takiej osobie prawa do wniesienia kasacji, uznać to trzeba za zabieg celowy. Argumentu za przyznaniem spadkobiercom oskarżonego praw strony nie stanowi również treść art. 52 § 1 k.p.k. Skoro ustawodawca przyjął stosowne rozwiązania w odniesieniu do praw pokrzywdzonego (a także oskarżyciela posiłkowego – art. 58 § 1 k.p.k.), a nie przyznał ich osobom najbliższym oskarżonego, to znów uznać trzeba, że była to decyzja świadoma. W konsekwencji, wnoszący kasację syn zmarłego oskarżonego, jako podmiot niebędący stroną przedmiotowego postępowania, nie jest uprawniony do wniesienia kasacji. W takim stanie rzeczy Sąd Najwyższy stanął przed koniecznością wydania postanowienia o pozostawienie kasacji bez rozpoznania na podstawie art. 531 § 1 w zw. z art. 530 § 2 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

Sądy, w tym Sąd Najwyższy, są organami stosowania prawa. Do ustawodawcy natomiast należy ustalanie jego treści. Racje przedstawiane przez autora kasacji mogą zatem stać się podstawą do zainicjowania przezeń rozważań nad potrzebą zmian ustawowych w tym zakresie. Na marginesie należy zauważyć, że w zaistniałym układzie procesowym istnieje możliwość wniesienia kasacji nadzwyczajnej przez podmioty szczególne, uprawnione z mocy art. 521 k.p.k., o co

skarżący może zwracać się do tychże podmiotów.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.